

Van twijfel naar vertrouwen

Wanneer je lid bent van het Nederlands Genootschap van Sint Jacob ontvang je een aantal keer per jaar de 'Jacobsstaf'. Dat is het lijfblad van dit Genootschap. In dat blad staan altijd weer verhalen van mensen die de pelgrimage naar Santiago de Compostella gemaakt hebben.

Persoonlijke, herkenbare verhalen. Verhalen van mensen die vanuit de vertwijfeling, vanuit onzekerheid terugkomen: meestal vol goede moed. De tocht van soms een aantal maanden, een tocht met vaak ook grote tegenvallers heeft hen sterker gemaakt. Ze gaan er weer voor! Zij zien het weer zitten.

De keren dat ikzelf heb mogen lopen, heb ik dat ook zo mogen ervaren. Je gaat van het 'alles loslaten', van de twijfel over de haalbaarheid naar het 'alles herkrijgen', naar het vertrouwen.

Dat gevoel van twijfel naar vertrouwen heb ik ook met Pinksteren.



Wanneer je intensief de Goede week, het lijden en de dood van de Heer hebt beleefd, dan sta je net als de apostelen bij het lege graf te kijken. Verbaasd, ongelovig. Dit kan toch niet, althans niet in mijn beleving als mens. Opstaan uit de dood; wie gelooft daar in? De dood is toch het einde en niet een nieuw begin? Er is een tocht voor nodig om dat te accepteren, een lange tocht vol onzekerheden. Twijfels, tegenvallers mogen er zijn; moeten er zelfs zijn! Alleen dan word je sterker.

Soms kun je het niet alleen; heb je hulp nodig. Die hulp krijgen wij met Pinksteren.

Met hulp van de Geest kunnen wij er weer tegen.

Overwinnen wij onze twijfels, krijgen wij weer moed.



Je kunt ineens weer verder lopen, de regen houdt op en de zon breekt door.

Heel belangrijk is dat wij die hulp niet alleen met Pinksteren krijgen, maar iedere dag en wel van elkaar. Elkaar tot hulp en steun zijn. Daartoe zijn wij op aarde.

Vanwege Corona kan ik dit jaar weer niet naar Santiago lopen, maar het wordt wel Pinksteren. Dat geeft moed! Volgend jaar ga ik weer op weg. Ik probeer dan zo rond Pinksteren in Santiago aan te komen. Daarna ga ik nog vier dagen verder lopen naar het einde van de wereld: Finisterra.



Want pas bij het eind is het nieuwe begin.

Ik wens u zinvolle pinksterdagen toe.

Hans van Os